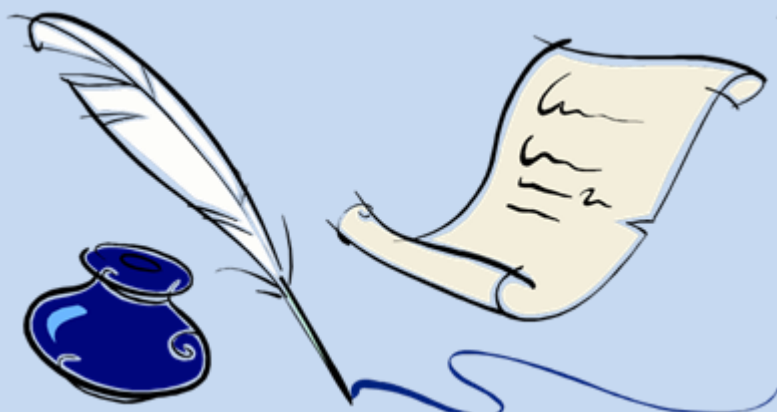

SLOVANOVINY

ŽÁKOVSKÉ PRÁCE ZE SLOVANU

Mgr. Kateřina Mládková

Konec prázdnin, škola volá

ŠKOLNÍ ROK 2016-2017

ZÁŘÍ

O b s a h

**Vzpomínky na prázdniny - práce žáků 8. ročníku, VIII. A
„Život je tisíc cest“ (Arabské přísloví)**

Sabina Lehkoživová: Vzpomínky na blbinky

Sára Salvetová: Prázdniny z nebe

Tomáš Ivánek: Dovolená na Kubě nebo v lese

Vendula Milotová: Milota z Milotic

Olga Gromesová: Nový pohled na svět

Zábava

„Učení nemusí být mučení“ (Kateřina Mládková)

Masáž bránice

Skrývačky

Vzpomínky na blbínky

Sabína Lehkožívová

**Slunce pálí, bazén volá,
hurá, dnes končí škola.**

**Začínají prázdniny,
dělají se blbiny.**

**Někdo jede plavat k moři,
jiný zase tábořit.**

**Večer chodit pozdě spát
a celé dny se stále smát.**

A do školních lavic ...

Prázdniny z nebe

Sára Salvetová

Zazvonil poslední zvonek, všichni vyběhli ven.

Začaly prázdniny, no není to sen?

Venku je teplo, květy tak voní.

Už ani nevím, jak bylo v loni?

**Aktovku odhodím daleko od sebe,
prázdniny dalo mi snad samo nebe!**

Skočit hned do vody,

nehledat důvody!

Navštívit rodinu

nejen na hodinu!

Všechny zážitky vydrží navždy.

Prázdniny končí, ví to každý!

Dovolená na Kubě nebo v lese

Tomáš Ivánek

A je to tu zase...dva měsíce prázdnin. Pro většinu dětí to jsou dva měsíce, kdy se nemusí učit a nemají žádné povinnosti. Spát, odpočívat, válet se. Žádný pevný ubíjející řád, škola, která utváří osobnost.

Bohužel pro mne to jsou dva měsíce volna, kdy nemám co dělat a jsem doma sám, popřípadě cestuji se svojí sestrou. Avšak někdy se promění prázdniny na vsutku zajímavé dny.

To je tehdy, když má maminka volno. V té chvíli jsme pohromadě všichni a můžeme konečně vyrazit na rodinnou dovolenou. Najednou je mi úplně jedno, kam jedeme. Důležité je, že jsme spolu. Tento rok jsme vyrazili na chatu do Jeseníků, kde sestra zároveň s přítelem vlastní dům a menší farmu. Bylo to pět neskutečných dní, kdy jsme projeli Jeseníky. Zavítali jsme do polské Nisy. Řeknete si, Polsko? My jsme si to pěkně užili u velkých vodopádů a koupali se v krásném jezeře.

Procestoval jsem a viděl již spoustu míst světa, ale stále jsou pro mě nejmilejší dovolené v kruhu rodiny. Trávím chvíle volna s přáteli mých rodičů. Byl jsem v Itálii, Řecku, Egyptě, Tunisku, na Mallorce. Ale byl jsem tam vlastně sám. Je úplně jedno, jedete-li na dovolenou třeba na Kubu nebo jen do nedalekých lesů. Hlavní je to, že trávíte čas s blízkými lidmi.

Mílota z Mílotíc

Vendula Mílotová

Letošní prázdniny byly plné neobyčejných zážitků. Vykoupala jsem se v Máchově jezeře. Navštívila jsem babičku a dědu na venkově a strávila pěkné chvíle se sestrou na táboře. A co teprve prázdninové putování na jižní Moravu do Milotic? Nachází se zde krásný zámek. Společný rodinný výlet jsme podnikli, protože moje příjmení je podobné názvu města.

Byl krásný slunečný den. Obloha zářila, jako by ji malíř vymaloval.

Jedním z důvodů naší návštěvy zámku byla možnost zapůjčení zámeckého oblečení a šatů z 19. století. Tuto možnost jsme využili. Já jsem si vybrala růžové šaty a moje sestra fialové. Naši rodiče oblékli kostýmy pro pár. Proměnili se v pana hraběte a paní hraběnkou.

Procházeli jsme se okolo zámku a odpočívali v zámeckém parku. Po celou dobu jsme pořizovali mnoho fotografií. Jedna kolemjdoucí zvolala směrem k tatínkovi: „Á, pan hrabě!“ A tatínek s úsměvem odpověděl: „Ano, pan hrabě Mílota z Milotic s hraběnkou a princeznami.“ Ve starodávném oblečení jsme se cítili jako vznešená rodina. Škoda, že hraběcí čas uběhl jako voda. V srdci mi zůstanou nádherné vzpomínky. Nevíte-li, kam s rodiči na výlet, vypravte se do Milotic.

Nový pohled na svět

Olga Gromesová

Celý můj vysněný první prázdninový den s přáteli se rozplynul jako pára nad hrncem, když mi rodiče u snídaně oznámili, že pojedeme do lesa tábořit.

Tuhle novinu bych unesla, kdyby se z výletu nevyklubalo celých čtrnáct dní. S kyselým výrazem jsem šla zavolat mojí partě, že na schůzku nepřijdu, protože vyrážíme s rodiči tábořit a ať mě neshání následující dva týdny. Nebyli z toho nadšení. Během chystání věcí a jídla, přenášení batohů do kufru auta, se rodiče snažili mě rozveselit. Moje námitky, že jsme se měli sejít s partou, na ně nijak nezapůsobily. Jen mě odbyli s tím, že na to mám celý zbytek prázdnin. Na to jsem sice už neměla co říci, ale stejně jsem nejásala radostí.

Konečně jsme vyjeli na pětihodinovou cestu, do uší jsem si dala sluchátka, abych nemusela poslouchat veselé štěbetání mých rodičů. Než jsem se nadála, usnula jsem díky klidné hudbě, která se mi linula do uší. Probudila jsem se, když jsme jeli lesní cestou a zaparkovali vedle staré škodovky.

Z auta vystoupila drobná paní a začala vytahovat batohy. Nejspíš se chystali k nedalekému jezeru. Docela mě překvapilo, proč jí nepomohl člověk, co seděl na předním sedadle. Viděla jsem, že si něco mumlá. Abych pochopila počínání oné tajemné osoby, sundala jsem si sluchátka a zaposlouchala se do monologu.

Pán otevřel dveře auta. Básnil o lese a o všem, co bylo kolem nás. Povídal o krásné zeleni, o slunečních paprscích a mracích putujících po obloze. O barevnosti různorodých ptáčků, kteří zpívali v korunách stromů nad námi. Při každém slově se pousmál, jako by právě objevil pohádkové království, od něhož konečně našel klíč. Usmála jsem se také a najednou jsem byla ráda, že jsem s rodiči v krásné přírodě. S příjemným pocitem, dobrou náladou a otevřenýma očima jsem dál pozorovala a naslouchala rozhovoru milých starších lidí.

Ale to co jsem spatřila, mi vyrazilo dech. Ten pán byl slepý. Najednou jsem si uvědomila výjimečnost toho okamžiku a rozplakala jsem se. Lítostí i radostí. Byla jsem šťastná, že mám tu možnost vidět všechny krásy kolem sebe. Po zbytek dovolené jsem už neremcala a užívala si každou chvíli s rodiči. Prála bych všem, aby prožili takovou chvíli.

Masáž bránice

Děti, kdo z vás má nějaký veselý zážitek z prázdnin?“ ptá se paní učitelka žáků na začátku školního roku. Přihlásí se Hanička: „Já jsem byla s rodiči v Chorvatsku a nasbírala jsem plný sáček mušlí!“ „A já jsem byl na Šumavě a tam jsme nasbírali spoustu hřibů!“ „A ty jsi nebyl nikde?“ ptá se paní učitelka Pepíčka. „Byl, ale nejveselejší zážitek mám z toho, když mě naši nechali v hotelu samotného a já stačil vytopit čtyři poschodí pod námi!“

Před školou stojí Pepíček a brečí. Přijde k němu paní učitelka a ptá se, proč brečí. „Protože před chvílí šel do školy pan ředitel, upadl na naší klouzačce a zlomil si nohu.“ „No tak nebreč, on se brzy uzdraví.“ „Já vím, ale všichni kluci ze třídy to viděli, jenom já ne.“

Paní učitelka se ptá při matematice Aničky: „Když ti dá maminka jednu žvýkačku a tatínek dvě, co budeš mít?“ „Prosím, svěží dech.“

Přijde Honza ze školy a říká: „Mami, dnes jsem se jediný z celé třídy přihlásil!“ „No to je pěkné,“ říká maminka, „a na co se paní učitelka ptala?“ „Kdo rozbil to okno.“

Paní učitelka se ptá Marušky: „Co nám můžeš povědět zajímavého o vlaštovkách?“ „To jsou velice moudří ptáci – jak začne škola, odletí do jižních krajin!“

Skrývačky

Objevte 8 skrytých holčičích i klučičích jmen:

Vezmi ten stojan a odnes ho ven, prosím.
Pepa vlastně nic nechtěl, byl jen zvědavý.
Odneste rezavé železo do sběru.
Vida, viděli jsme i to, co jsme vlastně nechtěli.
Tu tvoji říkanku opravdu neznám.
Ta nová firma rekonstruovala celý dům.

Hledejte názvy stromů nebo keřů:

Největší peklo si dělají lidé sami.
Řeklas mrknutím oka a já to přinesl v mžiku.
V textilce modří nádherné látky.
Jdu bobovat nebo sáňkovat.
U krbu kukají kukačkové hodiny.
Prudký jed leží na nočním stolku.
Už Ti stačí polévka?
Chytrý Kája vor si staví.

**Na shledanou příště a mnoho
šťěstí a radosti ve školním
roce 2016/2017**